

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 696/2026
24.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка б) у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дарка Јосифљевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.35/25 од 22.12.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 196/26 од 15.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дарка Јосифљевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.35/25 од 22.12.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 196/26 од 15.04.2026. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К.35/25 од 22.12.2025. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим и то окривљени АА због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка б) у вези члана 33. КЗ, а окривљени ББ због извршења кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ, па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 07.11.2023. године до 08.10.2024. године и време проведено на мери забрана напуштања стана у којем борави у периоду од 08.10.2024. године до 04.04.2025. године, док је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени АА је обавезан да врати новац оштећенима у износу од 9.500 евра, те је одређено да се пронађено злато које је привремено одузето од окривљеног ББ односно златни накит, има вратити оштећенима по правноснажности пресуде, док су за преостали тражени златни накит оштећени упућени на парницу. Оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Окривљени су обавезани да плате суду судски паушал у износу од по 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Обојица окривљених су обавезани да надокнаде трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Новом Пазару и Вишем суду у Новом Пазару, а окривљени АА је обавезан и да надокнади трошкове кривичног поступка оштећенима, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 196/26 од 15.04.2026. године делимично је усвојена жалба бранилаца окривљених АА и ББ, па је преиначена пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.35/25 од 22.12.2025. године у погледу одлуке о урачунавању притвора у изречену казну, тако што се окривљеном ББ, који је оглашен кривим због извршења кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, у наведену казну затвора урачунава време које је провео у притвору по решењу Вишег суда у Новом Пазару Кпп-28/23 од 20.11.2023. године и то почев од 18.11.2023. године до 18.12.2023. године, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба бранилаца окривљених и у целости жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару, те је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Дарко Јосифљевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде одредбе члана 6. став 1. и 3. д) Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд на основу члана 492. ЗКП укине пресуде Вишег суда у Новом Пазару К.35/25 од 22.12.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 196/26 од 15.04.2026. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених АА и ББ у поднетом захтеву истиче да је побијана осуђујућа пресуда заснована на незаконито прибављеном доказу и то на записнику о претресању стана и других просторија од 18.11.2023. године, а који је сходно одредби члана 16. став 1. ЗКП морао бити издвојен из списка предмета. Као разлог незаконитог прибављања наведеног записника о претресању стана и других просторија, бранилац окривљених истиче да је наведени записник резултат незаконито спроведене доказне радње претресања стана и других просторија од стране овлашћених службених лица полиције, обзиром да у конкретном случају нису биле испуњене претпоставке за претресање из члана 156. став 7. и члана 157. ЗКП, будући да сведоци претреса ВВ и ГГ нису присуствовали претресу возила окривљеног ББ и проналаску жуте кутије у истом, те имајући у виду да су сведоци претреса потписали само садржину записника у оном делу који се односи на претрес стана и то пре претреса возила, будући да је наведени записник у тачки 7. која се односи на предмете пронађене у возилу окривљеног ББ накнадно допуњен у просторијама ПУ Нови Пазар после разврставања и бројања пронађеног накита и то у њиховом одсуству, као и да окривљеном ББ и сведоцима претреса није предочена садржина жуте кутије, а такође ни садржина записника пре његовог потписивања, нити су поучени и упозорени да евентуално могу ставити своје примедбе на садржину записника. Поред тога, бранилац окривљених као незаконите доказе означава и потврду о привремено одузетим предметима број 68211/2023 од 18.11.2023. године и налаз и мишљење вештака Небојше Ђорђевића од 02.07.2025. године, а који су по њему, као плодови отровног дрвета, проистекли из незаконито прибављеног записника о претресању стана и других просторија.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Пре свега, супротно наводима браниоца окривљених, записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС ДП ПУ у Новом Пазару од 18.11.2023. године и по својој садржини и по начину прибављања представља законити доказ на којем је суд могао засновати побијану правноснажну пресуду. Наиме, наведени записник је резултат законито спроведене доказне радње претресања стана и других просторија, која је предузета у складу са одредбом члана 158. став 1. ЗКП и то од стране овлашћених службених лица МУП-а РС ДП ПУ у Новом Пазару, уз сагласност држаоца стана и других просторија (о чему је сачињена и потврда о уласку у стан и друге просторије коју је потписао ББ као држалац стана) и у присуству два пунолетна грађанина као сведока претреса, а наведени записник је својеручно потписао ББ као држалац стана, те присутни сведоци претреса ВВ и ГГ и то без икаквих примедби на сам ток вршења претреса и поступање полиције, као и овлашћено службено лице и записничар. Иначе, у самом записнику о претресању стана и других просторија је на првој страни констатовано да је ББ као држалац стана пре почетка претресања стана поучен да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању и исти је изјавио да не захтева присуство адвоката, а из чега произилази да је он критичном приликом имао могућност да захтева да адвокат присуствује наведеном претресању, али да он то своје право није искористио. Из наведеног записника произилази да су сведоци претреса ВВ и ГГ били присутни пре почетка претресања и поучени о њиховој улози приликом вршења претреса.

Поред тога, супротно наводима браниоца окривљених, из списка предмета и побијаних правноснажних пресуда произилази да дана 18.11.2023. године од стране овлашћених службених лица МУП-а РС ДП ПУ Нови Пазар није извршена доказна радња претресање путничког моторног возила „Форд Галакси“ регистарских ознака ... (како то неосновано у захтеву истиче бранилац окривљених), већ да је извршена радња прегледа наведеног путничког моторног возила, а на шта су полицијски службеници овлашћени у складу са одредбама члана 286. став 1. и 2. ЗКП, које им омогућавају да ради откривања кривичних дела и њихових учинилаца, без било чијег посебног налога, предузимају потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ. У вези предмета који су том приликом пронађени и привремено одузети од окривљеног ББ је од стране овлашћеног службеног лица МУП-а РС ДП ПУ Нови Пазар ПИ Нови Пазар сачињена потврда о привремено одузетим предметима број 68211/2023 од 18.11.2023. године.

Имајући у виду да се, и по оцени овога суда, наведени записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС ДП ПУ у Новом Пазару од 18.11.2023. године сматра законитим доказом на коме се пресуда може заснивати, то су сходно томе, по налажењу Врховног суда, неосновани и наводи захтева браниоца окривљених у којима истиче да незаконите доказе представљају потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС ДП ПУ Нови Пазар ПИ Нови Пазар број 68211/2023 од 18.11.2023. године и налаз и мишљење сталног судског вештака обрађивача племенитих метала - златара Небојше Ђорђевића од 26.06.2025. године (примљен у суд дана 02.07.2025. године), јер су ови докази проистекли из, по ставу браниоца, незаконито прибављеног записника о претресању стана и других просторија МУП-а РС ДП ПУ у Новом Пазару од 18.11.2023. година, па се не могу користити као докази у кривичном поступку и на њима се не може заснивати пресуда.

Осим тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених у делу у којем као незаконите доказе који су коришћени у односу на окривљеног АА означава пресуду Вишег суда у Новом Пазару Спк.бр.4/23 од 18.01.2024. године која се односи на саокривљеног ДД, као и исказ саокривљеног ДД који је претходио закључењу споразума о признању кривичног дела са јавним тужиоцем и доношењу пресуде Вишег суда у Новом Пазару Спк.бр.4/23 од 18.01.2024. године. По ставу браниоца, наведени докази су незаконити из разлога јер се исти односе на саокривљеног ДД, а окривљени АА и његови браниоци нису имали могућност да учествују у поступку који је претходио доношењу пресуде Вишег суда у Новом Пазару Спк.бр.4/23 од 18.01.2024. године, односно у поступку закључења споразума о признању кривичног дела између саокривљеног ДД и јавног тужиоца који представља искључиво његов договор са јавним тужиоцем у замену за блажу казну, при чему се по браниоцу ради о изнуђеном исказу саокривљеног ДД.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених су неосновани. Наиме, исти наводи захтева везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП били су истакнути у жалби бранилаца

окривљених АА и ББ, адвоката Дарка Јосифљевића и Решада Плојовића, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Новом Пазару К.35/25 од 22.12.2025. године. Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4 другостепене пресуде Кж1 196/26 од 15.04.2026. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Дакле, имајући у виду да, по оцени Врховног суда, записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС ДП ПУ у Новом Пазару од 18.11.2023. године, потврда о привремено одузетим предметима МУП-а РС ДП ПУ Нови Пазар ПИ Нови Пазар број 68211/2023 од 18.11.2023. године, налаз и мишљење сталног судског вештака обрађивача племенитих метала - златара Небојше Ђорђевића од 26.06.2025. године (примљен у суд дана 02.07.2025. године), пресуда Вишег суда у Новом Пазару Спк.бр.4/23 од 18.01.2024. године и исказ саокривљеног ДД од 11.01.2024. године дат пре закључења са јавним тужиоцем споразума о признању кривичног дела, представљају законите доказе на којима се пресуда може заснивати, то самим тим није морало бити донето решење о њиховом издвајању из списка предмета, па су из наведених разлога као неосновани оцењени наводи захтева браниоца окривљених којима се указује да је извођењем ових доказа и заснивањем побијане правноснажне пресуде на истима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и да је исте требало издвојити из списка предмета.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљених у осталом делу захтева наводи да је суд неосновано одбио предлог одбране да се у доказном поступку у својству сведока испита ЂЂ, супруга ДД, дајући при томе сопствене разлоге због чега је у конкретном случају било неопходно њено испитивање на главном претресу, а који наводи браниоца окривљених би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 395. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљених у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због повреде одредбе члана 395. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљених у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљених као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и да је доношењем побијаних нижестепених пресуда повређена одредба члана 6. став 1. и 3. д) Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора

доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дарка Јосифљевића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев браниоца окривљених у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић